

Substantele otravitoare s-au folosit din cele mai vechi timpuri

Oamenii, gasindu-se in contact direct cu natura inconjuratoare, au inceput treptat, dupa cum era si firesc, sa-si insuseasca pentru nevoile proprii elemente din regnul vegetal, mineral si animal si sa le cunoasca in toate aspectele lor. In primul rand, omul primitiv a separat produsele toxice de cele folosite pentru alimentatie ; el se intalnea la fiecare pas cu diferite afectiuni si a cautat mereu in jurul lui tot ceea ce ii putea alina durerile cand era bolnav.

Deoarece aveau grija de sot si de copii, femeile au fost primele care au cunoscut si aplicat plantele cu actiune terapeutica : frunzele de ceai, frunzele de cacao, boabele de cafea, diferite ierburi si fructe, secara cornuta, capsulele de mac, digitala, matraguna etc. Cu timpul, numarul acestora s-a marit, fiind in legatura cu cunoasterea tot mai profunda a naturii.

La intrebarea daca omul primitiv a cunoscut otrava, daca a folosit-o si in ce scopuri, este greu de raspuns. Practica folosirii plantelor medicinale, si implicit cunoaste rea celor otravitoare, era cunoscuta omului preistoric, asa cum considera arheologii francezi Arlette Leroi Gourhan si Ralph Solecki. Acestia au descoperit recent. intr-o zona situata la nord de Bagdad, alaturi de ramasite umane de lipul celor gasite la Neanderthal, urme de plante cunoscute pentru proprietatile lor medicinale. Or, dupa cum se stie, omul din Neanderthal a trait cel putin acum 60.000 de ani. Intrebandu-ne acum daca omul din paleolitic nu a incercat cumva sa mareasca eficacitatea sulitelor si a sagetilor sale si anume tinandu-le in anumite otravuri, cum fac multe popoare primitive si in vremea noastra ; este evident ca nu se poate da un raspuns cert, bazat pe constatarile de fapt. Cercetatorii, pe care i-a preocupat aceasta chestiune, nu s-au putut pune de acord si nu au putut ajunge la concluzii unanim admise.

Revenind la istoria scrisa, putem afirma ca folosirea substantelor otravitoare in scopuri criminale a fost cunoscuta din cele mai vechi timpuri. Date precise asupra substantelor toxice si a modului lor de actiune sunt prea putine dat fiind ca cei vechi s-au temut, datorita moravurilor acelor timpuri, sa le faca cunoscute marelui public.

Cu studiul otravurilor s-au ocupat : Orfeu, denumit teologul, Horus Mendesiul cel Tanar, Heliodor din Atena, Arab, Nicandru, Dioscoride, Plinius, Paul de Egipt etc.